

Angel Vergara speelt
thuismatch bij Almine Rech
Gallery in Brussel

VAN LEONARDO DICAPRIO TOT JAMES JOYCE

Nadat Angel Vergara verleden jaar België vertegenwoordigde op de 54ste Biënnale van Venetië toont hij nu voor het eerst 'Feuilleton. De zeven hoofdzonden' in eigen land. Die installatie wordt aangevuld met een nieuw ensemble dat kan beschouwd worden als een vervolg op zijn Venetiaanse videofries.

Sam STEVERLYNCK

Angel Vergara is in zijn nopjes als we hem ontmoeten in zijn atelier in Ukkel. Na de Biënnale van Venetië is hij duidelijk niet in een zwart gat gevallen. Vergara wordt sinds kort niet alleen vertegenwoordigd door een nieuwe galerie – Almine Rech – maar beschikt sinds zijn Venetië-avontuur ook over grotere productiemiddelen. Zijn nieuwste installatie 'And Yes I said yes I will Yes' gaat net zoals 'Feuilleton' de strijd aan tussen het geschilderde en digitale beeld. Het werk bestaat uit een video van bestaande archiefbeelden aangevuld met eigen materiaal dat hij met penseel te lijf gaat. Naast sterren zoals Leonardo DiCaprio of Lady Gaga, geeft ook Bart De Wever opnieuw acte de présence. De structuur van de film is vrij gebaseerd op de roman 'Ulysses' van James Joyce. De confrontatie tussen digitaal en beschilderd beeld resulteert in een nieuwe reeks werken op doek.

ANGEL VERGARA (FOTO: JEAN-PIERRE STOOP)

Vanwaar de titel 'And Yes I said yes I will Yes'?

Angel Vergara: "De titel van dit ensemble verwijst naar de laatste zin uit 'Ulysses' van James Joyce. Het is een zeer affirmatieve zin ter afsluiting. Ik heb die titel gekozen omdat het werk op verschillende manieren verwijst naar 'Ulysses'. Er is een link met de personages en de plaatsen. Die worden in de film voorgesteld zoals in een casting. Ik ben binnen de sfeer van de mythe gebleven en heb daarom bekende mensen gekozen. Ik heb momenten geselecteerd waarop ze niet acteren. Het wordt geen echt verhaal, maar eerder

een suggestie. Ik heb wel gedeeltelijk de structuur en hoofdstukken van 'Ulysses' gevolgd. De personages komen voor in dezelfde volgorde als in het boek. Er zijn verschillende vormen van discours, zoals monologen en dialogen. Maar de film heeft geen geluid. Net zoals bij Joyce gaat het om tussenmomenten die niet volledig af zijn."

"De schilderkunst staat opnieuw centraal in relatie met het digitale beeld. Want het digitale beeld wordt beschilderd. Daarnaast toon ik ook een reeks schilderijen van afbeeldingen die uit de film zijn gehaald of aan de research dat eraan voorafging. Ze hernemen de personages van de casting of locaties. Het gaat steeds om een sequentie van vier à vijf schilderijen. In totaal zijn er een twintigtal schilderijen. Het zijn prints van afbeeldingen die zijn beschilderd. Die prints worden vervolgens ook in het echt beschilderd. Zo speel ik met de tegenstelling tussen gedrukte en echte schilderkunst. De schilderijen worden steeds anders belicht. Op die manier geven ze het verloop van een dag weer, zoals in 'Ulysses'. De belichting verandert voortdurend en zal ook details uitlichten. Zo wordt een ritme gecreëerd en verschillende lezingen opgeroepen."

Hoe verhoudt dit werk zich tot 'Feuilleton'? Is het een verderzetting?

Vergara: "Ja, zo kan je het noemen. Het grote verschil tussen beide is de picturale omgeving rond de film. In Venetië zorgden de schilderijen op glas voor een abstrahering van het beeld. Terwijl ik hier werk in het moment van het beeld. De schilderkunst staat niet in directe relatie tot het onderwerp. Ik kleur geen beeld in maar heb het over een andere realiteit. Het kleurgebruik is minder conflictueus dan in 'Feuilleton', maar lijkt eerder voort te komen uit de woorden en handelingen van de personages. De strijd tussen het digitale en geschilderde beeld blijft, maar beide media gaan meer versmelten."

De notie van tijd is belangrijk. U werkt opnieuw met twee verschillende snelheden?

Vergara: "De schilderkunst heeft haar eigen tijd, net zoals de technologie. Het zijn noties van tijd die haast paradoxaal zijn. Schilderkunst is een archaïstisch gegeven. De schilderkunstige handeling is al sinds mensenheugenis identiek. En dan heb je het digitale. Ik wil die twee combineren en bewerken. De schilderkunst is steeds in het beeld maar komt altijd te laat. Maar ze laat wel haar geheugen na in de vorm van een spoor. Daar komen ook ethische, politieke en andere lagen bij."

Hoe kijkt u nu terug op uw avontuur in Venetië?

Vergara: "Het was een belangrijke ervaring. Die heeft voor een echte boost gezorgd. Maar het is het resultaat van een lang proces. Als kunstenaar heb je zelden de kans om met zo'n grote productie te werken en met zo'n bereik. Veel meer mensen hebben nu het werk gezien. Ik heb ook heel wat nieuwe contacten kunnen leggen. Het is aangenaam dat het werk nu reist. 'Feuilleton' was al te zien in Martin Gropius Bau in Berlijn en gaat vervolgens naar ZKM in Karlsruhe en Printemps de Septembre in Toulouse."

"Voor mij is deze tentoonstelling bij Almine Rech Gallery ook belangrijk. Ik had in 2009 een tentoonstelling in Etablissement d'en face en in 2010 in Argos. Maar dit is eigenlijk de eerste keer dat ik in een galerie tentoonstel in Brussel. Het is dan ook een manier om het werk na Venetië op consequente wijze te brengen. Ik wou echt ijzersterk werk tonen. Want ik weet dat de verwachtingen nu hoog zijn. Het zou jammer zijn mochten die niet worden ingelost. Ik speel een thuismatch. Ik wil dan ook het beste van mezelf geven."

'Angel Vergara: I said yes I will Yes' van 7 september tot 29 september in Almine Rech Gallery, Abdijstraat 20, Brussel. Open di-za van 11-19u. www.alminerech.com